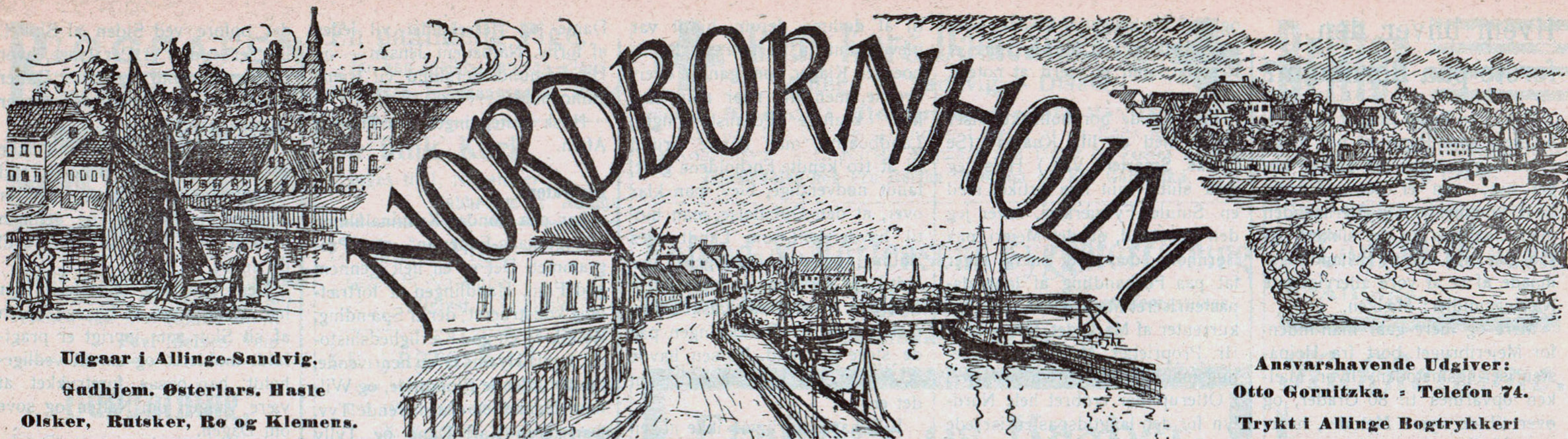

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 270

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 14. Oktober

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

De skriftkloge og Landbruget.

- 0 -

Saa tavse de Skriftkloge er bleven. Hvorfor taler vore vise Fædre ikke et Ord om Salg af Udsæterkøer, ca. 500 000 Stk. aarlig. Deres Pris pr. Stk. er i 2 Aar falden over 200 Kr. Dette er paa en Post 100 Mill. Kr. Til Fordel for hvem? For tyske, hollandske og belgiske Arbejdere eller de respektive Landes Finanskasse. Saaledes svares; men dette gælder kun for de 50 Mill. De andre 50 Mill. giver vi gratis til vore Medborgere, til dem med de uforandrede Tariffer. Og hvorfor? Fordi de Skriftkloge i Dag som paa Columbus Tid, paa Luthers og Holbergs, ja paa Grundtvigs Tid ikke har Sans for stort andet end at dække sig selv — og saa derfor at raabe „korsfæst“ ogsaa efter Nutidens ganske smaa Profeter i Økonomi. Æren er alt for stor. Og vi i L. S. saa jo hellere, om disse brave lidt forældede Medborgere og Kolleger — enten opgav at være Vejledere for Landbrug, Regering og Rigsdag samt Landets hele Befolkning udenfor Landbruget — eller ogsaa, at de brugte deres rige Livserfaringer til skyndsomst at omlægge deres egen Tankegang og Handlemaade efter de nye, i alle andre Lande velkendte Krav, som L. S. Medlemmer kræver — og med Rette — ja, „li må æt waans“!

Slut op om L. S.s Krav om en Slagteafgift til Højnelse af Hjemmemarkedets Pris paa Kød. 50 Mill. kan Landbruget tjene, og Bybefolkningen vil næppe mærke nævneværdig højere Detailpris. Under ingen Omstændigheder kan Prisen naa op til det, den var i 1928—29, da Prisfaldet som en eruptiv Jordrystelse omstyrtede hele den danske Landbrugslære: „Forøg Produktionen, der er ingen Grænse for, hvad slikne Gæner kan spise af vore allerfineste forædlede Produkter fra dansk Landbrug“.

En saadan Jordrystelse skal de skriftkloge ikke bære Ansvar for. Nej, vi er liberale Efterkommere af Liberalismen, som ogsaa baade de skriftkloge og Farisæerne er det; men de skal belastes med en centnertung Byrde, fordi de i 2½ Aar har vist fuldkommen Ligegyldighed overfor den nye Verden, hvori vi, ligesom andre, er glædet ind.

Var den nye Tid ikke synlig før, hvad den imidlertid var allerede i 1929, saa var den det i hvert Fald i Sommeren 1930, da Forslaget om Toldvaabenhvile blev fremsat. Da det saa i 1931 faldt til Jorden, efter at de allerfleste Lande, undtagen Danmark, forud — lige efter Forslagets Framsættelse — havde skyndt sig at forhøje deres Toldsatser eller at indføre strenge Kontingenteringsreg-

ler, burde dansk Landbrugs skriftkloge have ændret Kurs.

— Det er mere end naivt som danske skriftkloge i Landbrug og Politik arbejder. Men næppe nogen anden Gruppe Medborgere end just Landbrugerne vilde nogen Regering vove at byde sligt, som vi nu i 2½ Aar har været ude for. Og i intet andet Land, selv ikke de mest primitive, udenfor Rusland, tillader man sig den Frimodighed overfor Bonden — som i Danmark. Undtagelseslovgivning. Valutakriser uden Forbindelse med det, man til Valuta skal bruge.

Bonden maa synge med Gutten hos Bjørnson: „Skal jeg da aldrig, aldrig naa over de høje Fjelde?“ Skal disse fantastiske Fortidsmure altid stænge mig nede i Dalen? — Gives der ikke Muligheder for Sol, Lys eller Befrielse mere for den frihedskære, danske Bonde?

Er vi alle blevet saa kuede under Folkestyret, Parlamentarisme og Undermaalernes Regimente — at vi skal gaa over til Selvtægt?

Vi gør det nødigt, men som fejge Uslinge vil vi ikke myrdes økonomisk. Senest 1. November 1932 maa der ske en Forbedring i vore Kaar. Priserne maa op, svarende til Bypristallet 184 — Rentabilitet kræves.

I modsat Fald maa vi ændre Lovene for Selvstyre, thi de nuværende, som de praktiseres, er utaalelige. Den hurtigste Vej her er den af Lovgivning og Administration anerkendte Ret: Brugen af Fagforeningens haardhændede, men til Resultat førende faste Regler. T.

Landbrugets Enhedsfront.

- 0 -

Denne er højtideligt proklameret i Tale og Skrift; men er der Mænd bag Ordene? Naar man læser Storstadsbladene i denne Tid, føler man sig beskæmmet som dansk Borger. Alle Partier omtaler Landets økonomiske Stilling ud fra saa ensidige københavnske Synspunkter, at man tænker: mon de da alle mener, at Danmark er København?

Behandlingen af Valutaproblemet er saa ensidigt „Guldmagernes“, at man skulde tro, det var Børn af de gamle Alkymister, som taler og skriver. — Guld i tredje Potens, raabes der paa markeds-hylende Vis.

Landbrugets Mænd, hvis Enhedsfront betyder: en Kroneværdi, der passer til Byerhvervets høje Pristal 184 og Landets offentlige Udgifter (Skatteudskrivningen) ca. 244, maa ruste sig til Tænderne og være agtpaagivende, thi uden haard Kamp faar vi ikke denne „ærlige“ Krone igen.

Lad os mindes, hvad Tyskerne siger i et af deres Ordsprog, der omskrevet til Dansk lyder: „Naar Jøden og Junkeren sig forener, saa beskytte og forsvare sig Bønderne.“

I Danmark, hvor der ikke er Jødeforfølgelse, vil vi omskrive „Jøden“ til den internationale Kapitalmagt. Men „Junker“ i vore Dage, hvem er det? Det er saamænd den tidligere Proletars fornemme, højtbetalte Funktionærer, Ministre, Embedsmænd og Fagforeningsmænd — med et Ord: Fagforeningstyranniet.

Disse to Grupper, den internationale Kapital og den internationale Marxisme er i skøn Forening. Deres fælles Formaal er at snyde Bonden.

I „Politiken“ skriver en af Byens rigeste Mænd om Velsignelsen ved Guldet — Guld kronen. Bladet priser Manden, og Socialdemokraten synger en Bryllupsmarsch som „der dritte im Bunde“.

Danske Bønder, varereder! Der er Bud efter ny Overrumpling og indenfor vore Rækker viste sig i April og Maj 1932 tilstrækkelig mange af dem, som gerne sælger sig selv og sine Standsfæller til den højstbydende. I Tyskland var sligt utænkeligt. Om faa Maaneder vil det ogsaa være det i Danmark.

Hvis de økonomiske Grundlove maa raade, saa faar vi en Krone i aabent Marked, der passer til Pristallene, til hvis Varekøb Kronen, der udgaar af Sterling, skal bruges. Dette er, hvad Landbruget venter, efter at vi paa 3die Aar mangler et lille Hundrede Kr. pr. Td. Ld. Derom ved man intet i København, og ved man det alligevel, saa skjules det godt. — Som Forholdene nu er lagt til Rette, skal vor Aarvaagenhed gælde, at vi forhindrer de to sammenløbende internationale Stormagter i deres træske Formaal.

Hensigten er uden Tvivl ved Hjælp af Begrænsning af Importen udover det rimelige, relativt høj Diskonto og andre banktekniske Midler, især Valutakredititten paa ca. 90 Mill. Kr., fremdeles at bevare en kunstig Kronekurs til Skade for Landbruget paa ca. 1 Mill. Kr. daglig.

Skulde denne Formodning vise sig rigtig — og altfor meget taler for, at naar Landstingsvalget er overstaaet, saa mødes de to internationale Stormagter til „muntert Spil og Dans om Guldkalven“ — for at kue Bonden, saa har vi kun et Svar. Og dette bliver ikke politisk, thi Parlamentarikerne har kun en Opgave: at vise deres Magtesløshed.

Nej, det er saa Fagforeningens Metoder og Praksis, som Landbruget maa tage i sin Tjeneste. Vi fastslaar til hvilken Pris vi i al Stilhed vil og kan sælge vor udenlandske Valuta.

Prisen vil være bestemt af den Opgave, hvortil Valutaen omsat i Kroner skal bruges. — Den skal være saa lav, at den staar i grundlovsbestemt Forhold til Byerhvervenes Pristal og til den offentlige Husholdnings Krav om Skatter. Fagforeningernes Tariffer og den internationale Kapitals Forfalskning af Møntens Købeevne skal nu have deres hidtil savnede Tredjemand ved Forhandlingsbordet, og dette skal give sig praktisk Udslag i Form af en ligevægtig, harmonisk og ærlig Mønt, som gør Landbruget rentabelt, indskrænker Indkøb fra Udlandet og nedsætter Arbejdsløsheden i Kraft af Landbrugets genopstaaede Købeevne.

Første Gang Ætlingerne efter den fri nordiske Bonde fra Vikingetiden blev berøvet Frugten af sit Arbejde, kostede det Magthaveren, Knud, som endog kaldtes den Hellige, Livet. Han handlede paa Gejstlighedens Vegne. Den krævede 20—30 pCt. af Markens Afgrødeværdier. Men Nutidens Magthavere, hvis hidtidige værk er Skyld i Øjeblikkets Nødstilstand hos hele Landbruget, — disse to internationale Magthavere, de gør rent Bord, de har nu i 7 Aar taget det hele.

Det ydre Tegn paa Magten har altsaa Fagforeningernes førende og rige Mænd, som frækt siger, at de bekæmper den Magt, hvis Interesser Ministeriet Stanning værner som Hønen sine Kyllinger.

Hvor dybt skal vi? Hvorlænge vil den fri danske Bonde taale det?

Hvorledes alt her i Danmark stilles paa Hovedet, naar det drejer sig om Værn og Beskyttelse af Jorddyrkernes Stilling og Erhvervets Rentabilitet turde fremgaa, ikke alene af det foran anførte, om Valutapolitiken, men endnu klarere af følgende:

1. Arbejderne har i Kraft af Fagforeningsmagten gennemført, at der ikke maa komme fremmede udenlandske Arbejdere til Landet.

2. Der maa kun tilgaa meget begrænset Antal danske Lærlinge til Uddannelse i Fagene.

3. Fabriksvirksomhederne har i 10 Aar gennemført, at omtrent alt Arbejde, der udbydes af det offentlige, skal udføres af danske Erhverv, selv op til Overpriser af ca. 30 pCt.

Hvorvidt dette er rigtigt, kan der være Plads til forskellige Anskuelser om, men at det er en Monopolstilling, og at den er medvirkende til det fabelagtige høje Pristal af 184 i Byerhverv, derom kan der kun være en Mening.

Men taler vi saa om noget lignende for Landbruget, hvis Pristal er ca. 75, hvad saa? Saa faar vi en Haandfuld Fraser af den dogmatiske Skoiebog fra 1857 og følgende Aar, hvor fri Erhvervsudøvelse i fri Konkurrence holdt sit højtidelige Indtog i Danmark.

Politikere og de skriftkloge Landbruget er pænt enige om at fordømme alle Foranstaltninger, der kunde højne Prisen paa Fødevarer i Danmark.

Resultatet er: Monopoi priser for Arbejde og Varer i Byerne. Omtrent gratis Fødevarer leveret fra Landbruget, thi den Pris, som nu faas for en Ko m. m. er 80 pCt. under Prisen i 1928—29. At Prisfaldet føles mindre for Byernes Købere, skyldes jo netop deres egne høje Priser — og Tariffer; men 175 Mill. Kr. aarlig sparer Bybefolkningen alligevel paa Føden i et Aar, sammenlignet med 1928—29.

Bytarif og Byløn er det samme. T.

Tal kun godt.

Mange mener maaske, at Livet vilde miste sin Farve, hvis det blev saaledes, at kun det gode herskede og det slette ikke var til som Relief for det gode. Men der er ingen Fare. Det slettes Overmagt er stor nok. Og det onde vil aldrig forsvinde her paa Jord.

Men det tankeløse onde skulde kunne udryddes.

Hvor mange beforder ikke videre „uden at tænke over det“ det ufordelagtige, de hører om Mennesker, som ikke har gjort dem selv andet end godt. Det er saa rart at kunne fortælle noget. Og Folk lytter mest interesseret til Sladder. Men pas paa, Ordene kanvende sig mod dig selv. Hvad du saar, skal du høste.

Tal kun godt. Maaske falder nogle fra i Lytterskaren, men de værdifulde bliver — og taler godt om dig til Gengæld. Den, der taler godt om fraværende, vinder Tillid og styrker sig selv. Hans Arbejdsløst vokser, og det vil gaa ham vel.

Saadan lød den aartusindgamle Forjættelse, og den holder endnu.

En Sydhavsroman fra det virkelige Liv.

En engelsk Biskop Wilson har nylig udgivet sine Memoirer, hvori han fortæller en romantisk Historie.

Paa en Sydhavnsø var der en engelsk Præst, som en indfødt Pige fattede Kærlighed til og, i Overensstemmelse med Øens Skik, friede til. Hun bragte derved Præsten i et frygteligt Dilemma. Han nærede nemlig absolut intet Ønske om at gifte sig, men hvis han afslog Frieriet, skulde Pigen — i Overensstemmelse med Befolkningens Skik — drukne sig. Præsten forespurte derfor sin foresatte, Biskoppen, som gav ham det Raad at ægte Pigen og derved redde hendes Liv.

Biskop Wilson slutter Historien med den gamle Eventyrsætning: „Og de levede lykkeligt til deres Dages Ende“.

Hvem bliver den første paa Bornholm?

Det er en kendt Sag, at vi Bornholmere som Regel er lidt træge i Vendingen, naar det gælder noget nyt; men er det nye noget godt, kommer vi dog efterhaanden med. Saaledes vil det sikkert ogsaa gaa med den ny Behandlingsmaade af et af vore allervigtigste Næringsmidler: Mælken.

Mere og mere gaar man indenfor Mejeribruget bort fra Højpasteuriseringsmetoden, hvor Mælken opvarmes til 80 Grader, og over til de nyere Metoder, hvorved Mælken pasteuriseres, men alligevel beholder Raamælkens naturlige Egenskaber. — Ved denne Behandling opnaar man, at de skadelige Bakterier bliver dræbt, akkurat som det er Tilfældet ved den hidtil anvendte Pasteuriseringsform; men man opnaar tilige, at Mælken beholder sin naturlige Smag, fordi den opvarmes til en lavere Varmegrad, og desuden, hvad der kan have den største Betydning især om Sommeren, at Mælken kan holdes frisk i Hjemmet i flere Døgn.

Denne sidste Fordel ved den ny Metode er vel nok langt den fordelagtigste for Husholdningen.

Jeg skal ganske kort skitsere Gangen i Behandlingen af Mælken, saaledes som den arter sig indenfor den Metode, der kaldes Langtidspasteurering.

Paa Mejeriet kommer Mælken gennem en Centrifuge og et Filter. Herfra gaar den over i et Aftapekar af Aluminium til Tappemaskinen, hvor den fyldes paa Flasker. Saa bliver Flaskerne tilkapslet med et Dække med Datostempel og er derefter rede til at gaa over i Langtidspasteuriserings-Apparatet.

Nu bliver Mælken behandlet efter det samme System som Øllet paa Bryggerierne. Flasken med Mælk sættes ned i et Rum, der er ikke færre end 80 Minutter om at dreje een Gang rundt. I dette Rum udsættes Mælken i Flasken for forskellige Varmegrader, voksende til 63—65 Grader og atter dalende. En Termograf aftegner Temperatursvingningerne hvert Minut, saaledes at man hele Tiden kan være orienteret og sikker paa, at Mælken faar den rette Behandling. Apparatet kan behandle 520 Liter og 870 Halvliter i Timen.

Et Mejeri, som gennemsnitlig omsætter omkring 600 Liter Mælk daglig, maa være i Besiddelse af mindst 1800 Flasker: 600 behandles paa Mejeriet, medens 600 er paa Farten med Mælkevojnene i Byen, og 600 beror til Laans i Hjemmene.

Flaskerne koster 25 Øre pr. Stk. Mejeriet „Pasteur“ i Odense fik for et Aars Tid siden installeret en Maskine, der langtidspasteuriserer Mælken. Denne Maskine, der var den første i Landet, blev leveret af det kendte Mejerifirma Paasch & Larsen-Petersen i Horsens, og da den viste sig at gøre udmærket Fyldest, fulgte snart flere Mejerier efter, navnlig paa Fyn, men ogsaa paa Sjælland og i Jylland tager Bevægelsen Fart.

„Pasteur“ har ved at langtidspasteurisere Mælken forøget sin Omsætning vældigt. Dels bruger Hjemmene betydelig mere af den Slags Mælk, dels har man skabt sig stor Afsætning ved de mange Skoler i Frikvartererne, hvor Mælkevojnene tropper op, og endelig, men ikke mindst, er der skabt et omfattende Marked paa Fabrikerne og de aabne Arbejdspladser, hvor Arbejderne i stort Tal har givet Afkald paa det elendige Pilsnerøl

og lagt Forbruget af Vædske over paa Mælken. Det burde være et Resultat, som er værd at notere.

Flere af de bornholmske Viser ender med en lille Knallert. (Se f. Eks. Smarters Vise.) Hvis jeg maa slutte min lille Artikel med en Smule Fyrværkeri, vover jeg den Paastand, at det Mejeri paa Bornholm, der med Energi tager fat paa Forhandling af langtidspasteuriseret Mælk, slaar alle Konkurrenter af Markedet. Spørg bare Hr. Proprietær, Mejeriejer, Folketingsmand Kyed, der fra sit Mejeri i Otterup har erobret hele Nordfyn for den langtidspasteuriserede Mælk, og han vil bekræfte Rigtigheden af min Paastand.

H. P.

Naar Naturfolkene frier

—o—

Paa Øerne i det malayiske Arklpelag optræder de gifte Kvinder i Fl. Vends. Tid, som vandrende Ægteskabsbureauer, hvilket ogsaa er Tilfældet hos flere sibiriske Folkestammer. Hos Papuanegrene paa Ny Guinea er det den unge Mands Moder, der optræder som Frier. Naar en Papuayngling kaster sit Blik paa en Ungmø og forelsker sig i hende, ruller han en Cigaret, som han ryger det halve af, hvorpaa hans Moder giver den anden Halvdel til den Udkaarne. Ryger hun Cigaretten ud, betyder det, at hun siger Ja, men afslaar hun Frieriet gør hun det ved at sende Cigaretstumpen tilbage.

Hos Tartarerne, hvor Forlovelser i Reglen indgaas allerede i Barnealderen, er det Frierens Fader, som tager Affære. Han rider sammen med nogle Venner til den unge Piges Hjem, hvor de fremviser et bestemt Vers, og idet de derpaa forlader Huset, lægger de deres nystoppede Piber paa Ovnen. Kort Tid efter vender de tilbage igen, og hvis de saa finder Piberne urørte, ved de, at Frieriet er afslaaet, men er Piberne tomme, er Frieriet modtaget.

Blandt de afrikanske Negerstammer er det meget almindeligt, at det er Faderen, der frier for Sønnen, og det er hos mange Stammer, saaledes Basutonegrene, en meget kompliceret Affære. — Frieriet indledes med et Besøg hos den Udkaarne, hvor man efter et Snustobaksorgie forhandler om, hvor mange Stykker Kvæg, Bruden skal koste. Saa skal der holdes Snustobaksfest i de ugifte Pigers Kraal. Den bestaar i, at en stor Kalabas forsynet med Huller fyldes med Snus, og saa snuser man paa Omgang, og det varer hele Natten. — Næste Dag betales Købesummen for Bruden, og først saa er Frieriet endelig i Orden.

Falsk Beroligelse.

Jeg talte for nogen Tid siden med en Børsmand og spurgte bl. a. om, hvordan det kunde være, Børsen efter hans Mening havde reageret saa stærkt overfor L. S. Truslerne om Produktionsstrejke og lignende skrappe Midler, da det jo ikke kunde være Folk i København ukendt, at L. S. jo arbejdede for at gøre Landbruget rentabelt, og derved blive i Stand til at kunne opfylde sine Rente- forpligtelser over for Obligations-ejerne, saaledes at L. S. og Obligationsejerne havde fælles Interesser. Han svarede, at man maatte erindre, at man i København og vel nok ogsaa de fleste Købsteder hos Folk, der ikke selv var i Stand

til at dømme derom, hidtil var blevet vant til at betragte Landboernes Klager som ganske overdrevne, men nu, naar man saa, hvor kraftige Foranstaltninger, Landboerne, man havde Grund til at tro kendte Forholdene godt, fandt nødvendige, blev man klar over, at den Opfattelse, man hidtil havde haft, om Landbruges Stilling, og den Beroligelse, der hidtil var serveret fra visse interesserede Kredse, var falsk. Dette, mente man, var Forklaringen paa de store Kursfald. Børsen havde ikke troet, det var saa galt, som det er.

L. S. har naturligvis ikke nogen Skyld i Kursfaldet, men der er jo mange, der stadig er frække nok til at paastaa det overfor ukyndige Mennesker. Nej, L. S. Arbejde for Rentabilitet kan kun og har kun gavnet Landbruget og dets Kreditorer, og det er man i Børskredse paa det rene med. I Agitationen generer Modstandere af L. S. sig naturligvis ikke for at anvende alle Vaaben, selv løgnagtige; thi saaledes bruges det jo iblandt Partipolitikere endnu.

Imidlertid ligger Forholdene desværre endnu saaledes, at Landbruget, for at opnaa Betalingen for sit Arbejde, sikkert maa gribe til haarde Midler som f. Eks. Produktionsstrejke. Hvorfor skal Landbruget ikke have Ret til Kampmidler? Kan man virkelig forlange, at Landbruget stadig uden Løn — altsaa som Slaver — skal producere og skaffe Penge til de øvrige Medborgere? Det var forstaaeligt, at Landbruget i Begyndelsen var lidt desorienteret over L. S., men i Dag skulde man dog synes, man havde lært tilstrækkeligt. De fleste andre Samfundsklasser er hundeaangst for en stærk L. S.; thi de ved af egen Erfaring, hvad en Fagforening kan udrette. Regering og Rigsdag er klar over, hvad det betyder den Dag, Landbruget staar sammen, ubrødeligt og disciplineret, i L. S. Den Dag kan Landbruget diktere Fredsvilkaarene. — Det er vist saaledes, at man i andre Samfundsklasser griner af Landboerne, fordi de ikke kan blive enige om Fagforening og Fagforeningsmetodar. — Dette kan ikke lykkes, før man har faaet Partikævlet ud af Landbruget. Man nikker jo, og man raaber jo endnu Hurra, naar de gamle Ledere viser sig — baade de store og smaa. Lederne er jo dog ikke uden Ansvar for Krisen, men er gode til at forklare, at Krisen har helt andre Aarsager. De ved, at mange Landbrugere hopper paa enhver Forklaring. — Nej, vaagner Landbruget snart ikke op af sin Søvn og enigt slutter sammen om L. S.s Fører og parerer Ordre, ligegyldig hvilken Ordre, der kommer, da er Landbruget blevet en Paria-kaste. — Skal Refærdigheden sejre i denne syndige Verden, sker det kun ved, at man kæmper og overvinder Uretfærdigheden.

Uden Kamp — ingen Sejr.

Svastika.

Fra Uge til Uge.

—o—

Gymnastikken begynder

Som det vil ses af omstaaende Annonce, finder Indmeldelse af kvindelige og mandlige Gymnaster Sted Tirsdag Aften mellem 7 og 9 paa Allinge Gymnastikhus. — Bestyrelsen haaber i Aar at faa stillet nogle ihærdige Hold paa Benene, hvis Deltagere vil møde til alle Timerne og træne mod den forestaaende Opvisning. —

Dame- og Herreholdet vil ledes af forhv. Natbetjent Jensen — og Hr. Edmund Forslund vil træne Juniorholdet.

Husk Indtegningen paa Tirsdag Aften.

Biografen

har paa Søndag Kriminalfilmen „Pengeskabs-Experten“ paa Programmet. Det er en helt igennem god Film. Handlingen er fortræffelig konstrueret; der er Spænding, Komik og en god Kærlighedshistorie. Layla Hyams er en henrivende, hjertevindende Blondinde, og William Haines en charmerende Tyv. Danskeren Karl Dane og Tylly Marshall, der spiller Haines snurige Medhjælpere, har ligeledes deres store Andel i Sukcesen.

Røde Kors

lader ved en dertil uddannet Sygeplejerske afholde Kursus i Sygepleje for Kvinder her paa Øen. Hvert Kursus er paa 6 × 2 Timer og begynder Mandag den 24. ds. Kl. 7,30 hos Fru Gæstg. Christensen.

Et lignende Kursus blev for 5—6 Aar siden afholdt her under god Tilslutning, og det ventes, at der ogsaa i Aar vil blive fuldttegnet. Alle Kvinder bør jo under paakommende Sygdomstilfælde vide, hvorledes de skal forholde sig overfor Patienten, lægge Omslag og Forbindinger, holde Sygeværrelset i Orden og alle de hundrede Smaating, der kan lette Patientens Sygeleje. — Derfor bør saa mange som muligt nyde godt af disse Kursus, der kun koster 2 Kr. pr. Deltager.

18,000 Kr. i Erstatning

kræver Fru Septinius, Sandkaas, der den 26 Juli i Fjor blev revet af Cyklen af Postbilen i den snævre Passage ved Højers Hotel, da denne vilde vige for en anden Bil. Fruen laa et Par Maaneder efter Ulykken paa Sygehuset og var siden uarbejdsdygtig paa Grund af ødelagte Nerver og Smerter i Ryg og Bryst. Hun kræver Chaufførerne Rønne og Gammerath ved Landsretten dømt til at betale 18,000 Kr., og Sagen er nu optaget til Doms.

Dødsfald.

Bygmester Chr. Holm har i Tirsdags mistet sin Hustru, Fru Marie, født Hansen, efter et længere Sygeleje, 60 Aar gl. Begravelsen finder Sted Søndag fra Allinge Kirke.

Kvinden paa den øde Ø.

—o—

Ud for den engelske Kyst ved Bournemouth ligger Øen Brownsea-Island, Det var paa denne Ø, Baden-Powell i sin Tid kamperede og undfangede Ideen til Spejderbevægelsen. Siden har ingen lagt Mærke til denne øde Ø.

I disse Dage har en tilfældig Rejsende fundet paa at besøge Brownsea-Island. Øen viste sig i Fl. Berl. Tid. at være beboet af ialt 8 Mennesker og en Masse Dyr. Dyrene er fredere lige til Rotter og Mus, ligesom ingen Menneskehaand i de senere Aar har maattet røre Øens Vækster. Paa en Mark gik Kalve, Køer og Tyre i Græs til Bugen.

Paa Øen ligger der en gotisk Kirke, hvor ingen anden kommer end Øens nuværende Ejerinde, den 66-aarige Mrs. Bonham-Christie. Hun holder Andagt der hver Søndag, spiller lidt paa Orglet, laaser saa sin Kirke og gaar hjem, ikke til det 300 Aar gamle Slot, men til en lille Hytte, hun har la-

det opføre ved Siden af Slottet. Der er endnu et Par Huse, hvor en Opsynsmand og hans Datter bor samt de Mænd, der passer Dyrene paa Øen.

Mrs. Bonham-Christie vil ikke se andre af Øens Beboere end Opsynsmandens Datter, der er hendes Tjenestepige, og gennem hvilken hun giver sine Ordre til de andre.

Den underlige Slotsfrue, der har foretrukket at bo ved Siden af sit Slot, som iøvrigt er pragtfuldt møbleret og smukt vedligeholdt, har ogsaa foretrukket at være vaagen om Natten og sove om Dagen.

Mrs. Bonham-Christie staar op ud paa Eftermiddagen og holder sig inde, til det er blevet mørkt. Hele Natten vandrer hun omkring i Øens Vildnis med en Stormlygte fulgt af sine to Hunde.

Hun er meget rig. Ingen ved, hvor hun er kommet fra. Hun købte Øen for 4 Aar siden.

En uhyggelig Bestilling.

Danskeren, Fyrmester J. W. Jensen, som hidtil har været stationeret paa Fyret „Cape of good Hope“ ved Swatow paa Kinakysten er for nylig blevet forflyttet til Fyret „Breaker Point“ i samme Distrikt.

Det maa være med blandede Følelser vor Landsmand overtager den ny Stilling, da hans Forgænger i Embedet, en Englænder, samt dennes Assistent, en Russer, i Foraaret blev bortført af Banditter. Der er senere intet hørt fra dem, og de menes at være blevet myrdede.

Fyret er nu under skarp Bevogtning af kinesiske Soldater, hvilket næppe kan siges at være nogen ubegrundet Forholdsregel, da Banditterne har truet med at komme tilbage og brænde Fyret af, fordi de ikke opnaaede Løsepenge for de bortførte Fyrmestre, men den bevæbnede Beskyttelse har dog indtil nu holdt dem tilbage.

Køb paa Deres egen Egn!

—o—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egn's Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Køb danske Varer

og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer Arbejde til Landets mange arbejdsløse.

BIOGRAFEN

Søndag Kl. 6,30 og 8,30

Pengeskabs-Experten.

Kriminal Historie
med Will. Haines og Karl Dane.

Ugerevy
over aktuelle Begivenheder

Min og min Moders hjerteigste
Tak for al venlig Opmærksomhed ved min Konfirmation.
Povl Nielsen, Tein.

Udpantning.

for Skatter og Afgifter til Kommunen for 5. Termin (Sept. Maa-ned) vil blive paabegyndt **Onsdag den 19. ds.**, forsaavidt Beløbet ikke er indbetalt forinden.

Allinge-Sandvig Borgmester-kontor, den 10. Okt 1932.

M. Bloch.

Bornholms Andels Svineslagteri.

Som Slagteriets Tillidsmand i Olsker er antaget Gdr. L. Hansen, Risegaard i Stedet for Gdr. Andersen, Dalegaard, som ikke ønsker at fungere længere.

Allinge-Sandvig Gymnastikforening

Indtegning til Gymnastik fore-gaar førstk. TIRSDAG Aften paa Allinge Gymnastikhus.

Damer fra 7—8. Herrer fra 8—9.
Der søges oprettet 3 Hold:
Damehold, Juniorhold, Herrehold.
Bestyrelsen.

Olsker Sygekasse.

Medlemmerne erindres om Ved-tægtens § 11 d, hvorefter Kontin-gentet skal betales rettidig og kvar-talsvis, hvis Fortabelse af Rettig-heder eller Medlemsret skal und-gaas. Sygekassedirektoratet for-langer nemlig denne Paragr. mere overholdt.

Bestyrelsen.

Tabt.

Et lidt ejendommeligt Paahæng til en Sølvbrosche (Arvestykke) er tabt paa Vejen fra Tein til Rønne — og bedes mod Ducør afleveret til

Chr. Mogensen Tein.
Tlf. Allinge 106 x.

En Andenkarl

kan faa Plads 1. November
Hullegaard, Rø.

En Pige

kan faa Plads til 1. Novbr.
St. Myregaard, Olsker.

En Pige,

der vil malke og en Fodermester
15—16 Aar, søges 1. Novbr.
Trommeregård, Klemensker

Hvem der har Interesse for Jagt

kan købe nye, prima Jagtge-værer, nye Patroner, Hagl,
Krudt m. v. i

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvit-tering paa Postbeviset.

AVERTÈR I NORDBORNHOLM

En paalidelig Pige,
der kan malke, kan faa Plads
Jespersen, Ingemannsgaard, Hasle

En flink Karl

søges til 1. November
Habbedam pr. Allinge

15 Aars Pige

søges til November
Ellølyst. Tlf. Hasle 51 u

En yngre Karl,

som vil deltage i Malkning, sø-
ges til 1. November
K. Koefoed, Duebjerggaard.
Tlf. Klemens 14. x

Ung Pige

kan faa Plads hos
Anton Holm. Tlf. Klemens 185 x

Ung Pige

til indvendig Gerning kan faa
Plads 1. November.
Hullegaard pr. Allinge

En Pige

kan faa Plads 1. Novbr.
Mogensen, Enesgaard.
Tlf. Ruts 38.

Al Jagt

paa Engholm og Dalegaards Grund
i Olsker er strengt forbudt.
Jagende Hunde skydes.

En Orne

efter „Primas“, passende til Gyl-
ter, samt den store efter „Lasse“
kan laanes.

En Ornegris — ca 4 Maaneder —
er til Salg. Alle ren Landrace.
Charles Kjeller, Skovfryd.

Gylte-Orne

staar til Afbenyttelse paa
Munkegaard
Tlf. Allinge 124 y

Nyt Lager i Gummistøvler

er hjemkommet.
Priserne er meget billige.
C. Larsen, Vestergade, Allinge.

Frisklavet

Medisterpølse og Lungepølse
hver Onsdag
og varm Blodpølse
hver Torsdag

G. Jørgensen, Allinge.
Tlf. 66.

Pærer købes

Gartner Jensen
Tlf. Allinge 41

Varm Blodpølse

hver Fredag
Victualieforretningen,
Tlf. 45. Lindeplads.

Røde Kors Dameafdeling

Allinge — Sandvig — Olsker

afholder **Kursus i Hjemmesygepleje** MANDAG d. 24. ds.
Kl. 7,30 hos Fru Christensen under Ledelse af en Røde Kors Søster
fra København. — Et Kursus er paa 6 x 2 Timer og koster 2,00 Kr.
Indmeldelse hos Fru Bertha Petersen og Fru Gornitzka.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligstøj og Ligsenge. Ligkistelager Ordning af Begravelser.
Telefoner 77 og 79.

Frakker og Kaaber.

for Efteraar og Vinter er nu paa Lager i stort
og righoldigt Udvalg. Fikse Faconer i Ulster
og Frakker til unge Piger. Elegante Nyheder
i Fruefrakker, ogsaa i store Størrelser med
ekstra Hoftevidde.

Alt vort Overtøj er fremstillet af prima
Stoffer og prima Forarbejdning, og i Forhold
til Kvaliteterne meget billigt.

Mindre Omforandringer udføres gratis.

Magasin du Nords Udsalg
ved Victor Planck, Allinge.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

Hvor meget faar man
for Kr. 1.30

Ikke saa forfærdelig meget, hvis De da ikke spiller i Varelotteriet. I den
kommende Serie udtrækkes der **105.000 Gevinster**, det vil sige,
at $\frac{1}{4}$ af Spillerne faar Gevinst. Og De har altsaa store Chancer for at
være blandt de heldige, blot De køber et Lod nu til **Kr. 1.30**.
Fornyelsen slutter 5. Oktober, Salget slutter 17. Oktober og Trækningen
finder Sted 18.—19. Oktober.

VARELOTTERIET

Lodsedler faas hos aut. Kollektør Barber Johs. Larsen.

Frisk Portland Cement

baade i Jutesække og Papirsække er losset fra M/S Clara

Produkten.

For at fremme Handelen

saa tager vi gerne **tørre, sunde Sædvarer**,
alle Slags, som B. taling for Indkøb af alle de Varer,
som Forretningen fører, og Priserne er til Kundernes For-
del. — Gør kun et Forsøg i

Nordlandets Handelshus.

Nye Sendinger af meget

stærke svenske Brædder.

Alle Slags af alle Maal sælges til meget smaa Priser i
Nordlandets Handelshus.

Al Slags Vinterbrændsel

sælges til smaa Kontantpriser i

Nordlandets Handelshus

Briller

Stort Lager af alm.
og moderne Briller
og Etnier.

Fineste Glas. Lægerecept exp.

Conrad Hansen,
Allinge.

Kakkelovne.

Lageret er godt forsynet med

moderne Kogeovne, runde og firk.

Smaa Ovne passende til Sovevæ-
relser o. lign. i sort og emaillet.

Salonovne og Daniaovne
med polerede Skærme og
forniklede Rammer og Døre.

Petroleumsovne i forskellige Stør-
relser anbefales til billigste Priser.

P. C. Holm, Allinge.

4 Lampers Radio

sælges for 65 Kr.

Aug. Svendsen, Allinge.

Solid Skotøjsreparation

til billige Priser.

Skomager Hammer, Nørregade.
HASLE.

Spegesild

er til Salg. Chr. Vang, Helligper.
Tlf. Hasle 82 u

En Singer=

Trædesymaskine, kun 5 Aar gl.
sælges billigt.

Symaskinespecialist O. E. Pedersen,
Røgerihuset, Sandvig.
Tlf. 55 modt. Besked

Selskabspapegøjer.

En Del Undulater sælges.

Lærer Carlsen, Klemensker.
Tlf. 108 y

En ung Pige kan faa Plads 1. Nov.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.
Tilbud og Overslag gratis.

Hasle Bank

modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kredittforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Vi sender Dem Nordbornholm
hver Ugel

Husk derfor paa os, naar De
har et eller andet at avertere.

Gør Deres Indkøb hos
de Handlende, som averte-
rer her i Bladet, derved
støtter De os i vore Be-
stræbelser, for at faa det
udsendt i videre Kredse

Frie Tøjler.

— 0 —

En sandfærdig Fortælling.

—

Bob og jeg var moderne — det troede vi da. Vi giftede os ganske vist, men det var mest af Hensyn til min gamle Moder. Hun hørte til den gamle Skole og bad os saa mindelig herom. Vi giftede os, men jeg beholdt mit Pigenavn, og begge svor vi paa gensidig Frihed. Vi lejede en lille Lejlighed sammen i Byens Udkant og engagerede en Pige til at gøre rent og lave Mad. — Men før vi giftede os, blev vi enige om at give hinanden frie Tøjler — vort Ægteskab skulde ikke føles som nogen Tvang. Hvis vi hver især ønskede at gaa ud en Aften alene, skulde vi ikke lade hinanden høre noget af den Grund, og vi var blevet enige om ikke at fortælle noget om vort Bryllup paa de respektive Kontorer, hvor vi var ansatte.

— — —

Den første Uge var vi sammen hver eneste Aften, vi var usigelig lykkelige.

Og det vil vi vedblive at være, lovede vi højtideligt hinanden. — Vi vil vedblive at være lykkelige, og vi vil blive hos hinanden, ikke fordi vi føler os tvungne dertil, men fordi vi ønsker det. Paa den Maade vil ogsaa vor Kærlighed bevares, og skulde det alligevel hænde, at den engang vil afkøles fra en af Siderne, vil vi være ærlige overfor hinanden.

En Aften i den anden Uge af vort Ægteskab, bestemte jeg mig til at modtage en Indbydelse til et Selskab, hvortil Bob ikke var inviteret, og et Par Dage senere ringede Bob til mig paa Kontoret og meddelte ganske kort, at jeg ikke skulde vente paa ham med Middagsmaden. Han vilde komme sent hjem, sagde han.

Det var første Gang, vi ikke havde spist sammen, siden vi blev gift, og jeg følte et lille Stik i Hjertet, da han ringede af igen uden saa meget som at fortælle, hvor han skulde tilbringe Aftenen. Men saaledes var jo vor Aftale, frie Tøjler og ingen Forklaringer. Bob kom hjem henad Midnat. Han kyssede mig, men fortalte heller ikke ved denne Lejlighed noget om, hvor han havde været henne.

Og jeg spurgte ham ifølge vor Overenskomst heller ikke. Siden den Aften var Bob som Regel ude et Par Aftener om Ugen. Somme Tider kom han hjem ved 12-Tiden, men det kunde ogsaa hænde, at Klokken blev ikke saa lidt mere. Han fortalte mig aldrig, hvor han havde været. Paa den anden Side vedblev han stadig at være lige kærlig og hensynsfuld overfor mig. De Aftener, han ikke var hjemme var jeg ogsaa begyndt at gaa ud, men jeg maa indrømme, at jeg kede mig ganske frygtelig, naar Bob ikke var med. — Min Chef havde nogle Gange inviteret mig ud, og et Par Gange havde jeg været sammen med ham i Teater. Det fandt jeg ikke noget ondt i, ligesom jeg ogsaa beholdt denne Kontorplads, selv om vi maaske nok med lidt god Vilje kunde have klaret os alene med Bobs Løn.

En Aften udbredte Bob sig i straalende Lovord over sin nye Sekretær. — Hun var et Fund, forklarede han.

— Men forresten, svarede jeg ham, jeg anede i Grunden slet ikke noget om, at Du havde faaet Sekretær.

— Naa ikke? Naa det maa jeg

jo altsaa have glemt at fortælle Dig, men forresten er det jo ogsaa saa sjældent, vi drøfter vort Arbejde med hinanden. Men Eva Tullin har nu allerede været ansat hos os i tre Uger.

— Ja saa Jeg nikkede og betragtede ham. — Og hvorledes ser hun saa ud?

— Aah nydelig, forsikrer jeg dig Kæreste. Og saa dygtig som hun er. —

Næste Dag hørte jeg Bob telefonere til Kontoret.

— Er det Dem, Eva, hørte jeg Bob sige. Og han sluttede med at sige: — Ja, jeg skynder mig jo alt det, jeg kan.

— Farvel, Kæreste, sagde han til mig og kyssede mig let paa Kinden, idet han gik.

Da Døren var faldet til efter ham, kunde jeg, hvor meget jeg end strittede imod, ikke forhindre, at mine Øjne fyldtes med Taarer. Det var altsaa med hende, han tilbragte alle sine Aftener! Jeg kom til at tænke paa vor Overenskomst, — og Bitterheden, jeg følte, var kun rettet imod mig selv, fordi jeg havde været saa ivrig selv efter at holde paa de frie Tøjler i Ægteskabet.

Den følgende Aften fandt jeg mig selv siddende i et Hjørne af det store Bibliotek med en stor Bog foran mig — og kedede mig ganske gudsjammerligt. Fra Biblioteket slentrede jeg ind paa en lille Restaurant — bestilte Brød og Kaffe et Par Gange. — Hvad Tjeneren vel tænkte om mig, brød jeg mig Pokker om. Jeg var fast besluttet paa ikke at komme hjem før Bob.

Klokken var blevet mange, og jeg havde saa smaat begyndt at bryde op, da jeg pludselig hørte en glad, overrasket Stemme raabe mit Navn fra et Bord længere borte.

Det var min Chef, Hr. Phillip, der sad i et større, muntret Selskab, og jeg saa ham række begge Armene ud imod mig. — Vil De bare være saa god at komme over til vort Bord og ikke sidde dér og kede Dem!

Jeg overvejede et lille Øjeblik og fulgte saa med over til hans Bord, hvor der straks blev skænket Likør for mig.

Jeg drak flere Glas — og følte mig lidt efter i den samme glade Stemning som det øvrige Selskab, og flere Gange dansede jeg med Philipp, som ogsaa senere kørte mig hjem i sin Bil.

— Jeg gaar med et lille Øjeblik, sagde han, da vi stod nede ved Gadedøren. — Han trykkede min Haand og saa mig kærligt i Øjnene. — Men jeg rystede paa Hovedet og lo.

— Nej, det gør De bestemt ikke, svarede jeg. For hvis Deres Kontordame nu ikke faar Lov til at sove, kommer hun for sent paa Kontoret i Morgen, og den Slags Smøleri kan man dog ikke have paa et ordentligt Kontor.

— Sludder, lille De, afbrød han mig ivrigt. De kan jo tage fri i Morgen. Tage fri, saa længe De ønsker.

I Stedet for at svare, smuttede jeg hastigt ind ad Døren og løb op, før han fik Tid til at følge efter mig. Det var ved at blive lyst, da jeg traadte ind i vor Lejlighed. Bob satte sig op i Sengen og gned sine Øjne, da jeg aabnede Døren. Jeg syntes, han saa saa bleg ud, som havde han ligget længe vaagen, men jeg sagde intet. Jeg klædte mig hastigt af og kyssede ham til Godnat og faldt straks efter i Søvn.

Efter den Aften var jeg flere Gange ude med Philipp, som forresten var baade en charmerende

og behagelig Mand at være sammen med. Flere Gange slog han paa, at jeg skulde følge med ham op og drikke en Kop Te, naar vi kom fra Teatret, men jeg afslog det med Bestemthed hver Gang. Med Bob var jeg ogsaa ude flere Aftener — og tilsyneladende var endnu intet gaaet i Stykker i vort Forhold. Naar vi kom hjem om Aftenen var vi igen to lykkelige Mennesker som i den første Tid, vi var gift. — Men inderst inde havde jeg forlængst fastslaaet for mig selv, at det var en rigtig god dum Kontrakt, jeg havde skrevet under paa — den med de frie Tøjler.

Men Bob syntes at være overmaade tilfreds, han sang og traliede, naar vi var sammen, men oftere og oftere hændte det, at han ringede hjem og forklarede mig, at jeg ikke skulde vente ham. Han spurgte mig en Aften: — Er Du lykkelig, Elskede?

— Ja, svarede jeg og lo, men inderst inde tudede jeg.

Saadan gik flere Maaneder. — Det forekom mig, at Bob begyndte at se saa tynd og daarlig ud. Jeg vilde have bedt ham om at blive noget mere hjemme om Aftenerne, men jeg kunde ikke rigtig faa Ordene over mine Læber. — Jeg tænkte ogsaa paa at fortælle Philipp, som jeg stadig gik ud med de Aftener, Bob ikke var hjemme, at jeg var gift. Men jeg slog det som sædvanlig hen.

En Aften, da Bob ikke havde været hjemme i 6 Aftener i Træk, ringede han og meddelte, at han heller ikke kom hjem den Aften, saa begyndte jeg for Alvor at spørge mig selv, om han mon var træt af mig. Jeg prøvede paa at slaa Tanken bort, og adspredte mig ved at læse, men forgæves. Saa ringede Telefonen igen. Det var Philipp.

— Nora, sagde han, jeg længes efter dig Skynd dig at komme ned. Jeg ringer fra Konditoren her henne paa Hjørnet.

Et Minut senere suste vi afsted gennem Byen i hans flotte nye Topersoners. Vi spiste sammen, og til Kaffen lod jeg ham skænke flere Glas Likør for mig.

— I Aften bottfører jeg dig, Kæreste, mumlede han tæt ved mit Øre og lagde sin ene Arm om Livet paa mig.

Likøren og hans Nærværelse fik mig til at glemme alle Skuffelser, og Tanken paa Bob vilde jeg med Vilje bekæmpe. Øjensynlig slog Bob mig ud af sine Tanker, naar han var ude om Aftenerne. — Philipp vilde igen følge med mig op, da vi naaede hjem — og flere Minutter betænkte jeg mig — saa rystede jeg langsomt paa Hovedet og rakte ham Haanden. Jeg kunde ikke svigte Bob.

Med en Søvnangærs Bevægelse vandrede jeg rundt, da jeg kom op. Jeg lukkede Vinduet op og vinkede til Bob, da han kørte bort, og gik saa ind for at klæde mig af.

Der laa en lille, hvid Konvolut paa Bordet inde i Dagligstuen. Jeg saa den først, da jeg gik derind for at hente en Bog.

Med nervøse Fingre aabnede jeg den.

„Kære Nora!

Jeg er ked af, at Du ikke var hjemme, da jeg kom. Jeg er gaaet igen og kommer ikke hjem i Nat. Men skal vi ikke tilbringe Aftenen i Morgen sammen?

Din hengivne Bob.“

Med et træt Smil rev jeg Brevet i smaa, bitte Stykker og puttede dem i Kakkelloven. — Bob kunde ikke komme hjem i Nat . .

. . . . Med langsomme Skridt vandrede jeg ind til Telefonen — og ringede Philipp op.

— Hvis Du endnu har Lyst til at skænke en Kop Te til mig, sagde jeg, kan jeg være hos dig om 5 Minutter.

I Løbet af dette Tidspunkt traadte jeg over Tærskelen i Philips elegante Ungkarlejlighed. — Han aabnede Døren, og i næste Sekund laa jeg i hans Arme og følte hans brændende Kys paa min Skulder. Hans Stemme lød blød og mild som hans Læbers Kærtegn, og jeg lod ham bære mig hen til en Sofa, hvor han lagde mig og selv satte sig ved min Side.

Han sad længe og saa paa mig med et langt ligesom sugende Blik, og igen følte jeg hans Arme lægge sig om min Hals. . . . men pludselig vaagnede jeg ligesom af en Rus og stirrede forfærdet paa ham.

Hvad var det, jeg stod i Begreb med at foretage mig. Jeg tilhørte jo Bob, og dog var jeg i dette Øjeblik lige ved at — — med et Sæt rejste jeg mig og ilede hen mod Døren.

— Aah, nej — lad mig være! raabte jeg hysterisk, medens jeg skjulte Ansigtet i mine Hænder. Lad mig være — for Bobs Skyld.

— For Bobs Skyld. — Jamen, hvem er Bob, hørte jeg Philipp mumle — — og med skælvende Læber fortalte jeg ham alt.

Jeg følte mig atter løftet op i hans stærke Arme og blive lagt paa Sofaen.

— Dumme, dumme, lille Pige, lød Philipps Stemme lige ved mit Øre. Hvorfor har Du dog ikke forlængst fortalt mig det. Selvfølgelig gør det mig usigelig ondt; men er Du gift, er din Plads ved din Mands Side. Men den Overenskomst I der begge er gaaet ind paa, er vist ikke sund. Var jeg i Jeres Sted, vilde jeg hellere saa hurtigt som muligt se at faa den annulleret. Frihed kan være meget godt, men den kan ogsaa købes for dyrt.

Han kørte mig hjem, og jeg lærte ham pludselig at kende fra en hel anden Side. Som en brav og ærlig Kammerat lærte jeg ham at kende, og jeg følte længe efter hans faste Haandtryk, da han havde sagt Farvel og atter var kørt bort.

Jeg rystede over hele Kroppen, medens jeg klædte mig af og gik i Seng, og det var omtrent Morgen, før jeg endelig faldt i Søvn. Jeg sov et Par Timer, saa klædte jeg mig atter paa og gik ned paa Gaden. — En fast Beslutning fik mig til at styre hen mod Bobs Kontor.

Han var der ikke.

— Og Frk. Tullin er her maaske heller ikke, spurgte jeg.

— Jo, Frk. Tullin var der — og jeg blev øjeblikkelig vist ind paa hendes Kontor, og stod lidt efter overfor en lille, lyshaaret Dame.

— — —

Det var altsaa denne Dame, der havde taget Bob fra mig. — Jeg forklarede hende, hvem jeg var, og til min store Forbavselse nikkede hun kun genkendende paa Hovedet.

— Ja jeg kan se det, sagde hun. Deres Mand har forlængst vist mig Deres Billede. Han er saa glad for Dem. Og hvor maa De dog være lykkelig ved at være gift med en saadan Mand. Han slider og slider i det, og Gang paa Gang har jeg sagt til ham, at han skulde spare sig selv en Smule, men han vil intet høre. Han er ude til nogle Konferencer i Øjeblikket. — —

Hun sagde en hel Del mere — og senere fik jeg paa anden Maade at vide, at hun havde talt sandt.

Hver eneste Aften, som Bob ikke havde tilbragt hjemme, havde han været at finde paa sit Kontor.

Jeg vandrede tankefuld hjem. Bob var ingen Steder at finde i Stuerne, og dog maatte han være hjemme, jeg saa jo hans Hat ude i Entreen. En forunderlig Følelse, en ligesom kvælende Følelse fyldte mit Bryst og tvang Taarerne frem i mine Øjne, da jeg lidt efter hørte en munter Fløjten. Den lød ude fra Køkkenet. Derude sad Bob paa Køkkenbordet i Færd med at vaske en Tallerken af.

— Bob! fik jeg kun hvisket, idet jeg kastede mig om hans Hals. — Aah, Bob, min egen elskede kære Dreng.

Gratis og portofrit sendes vort nyttige og rigt ill. Katalog med Gummi, Sanitets- og Skæmtartikler samt Ure, Bøger og Postkort. Samariten, Afd. 51 Kbhvn. HL.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler, Dokumentsskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge: (Bogtrykker Gornitzkas Ejendom). Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 4,5 pCt. p. a
Alm. Sparekassetilkaar 4 -

Boxer udlejes.

D. F. D. S.

REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.

Hotellophold reserveres.

Billige Ferierejser.

Billetter til D. F. D. S.'s

Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Regninger,

Meddelelser.

Konvolutter,

Brevpapir

Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Averterende,

der endnu ikke har indløst de af os udsendte Indbetalingskort paa skyldige Beløb fra sidste Regnskabsaar, bedes indbetale dette paa vor Postkonto Nr. 14146 — inden 8 Dage. Vi har store Udbetalinger og vil gerne spare Dem for de med Incasso foregede Udgifter.

Otto Gornitzka.

Smaa Annoncer bedes saavidt muligt betalt Kontant.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.